

LA TARIMA

SOCIETAT MUSICAL LIRA CASTELLONERA

Número 6/2006

SUMARI

Travesia Camino Fuente de Poveda
Diseminados, 354
/46270/ Villanova de Castellón
Tel y Fax: 962452920

Dra. Xelo Peris Moll

Colegiada n.º 2786
Master en pròtesi dental
odontologia general
cirurgia - ortodòncia
pròtesi - implants

C/. La Sequia, 5
46270 Vva. de Castellón
46270 Vva. de Castellón

Tel.: 96 245 22 69
Fax: 96 245 22 37
Fax: 96 245 22 37

PA I DOLÇ Mª JOSE

C/ LA SEQUIA, 6
46270 VILLANOVA CASTELLO
TEL.: 96 245 07 42

2

CONCERT AMPOSTA. DE BANDA A BANDA

3

COM SONA L'ESO. TROBADA ESCOLES EN VALENCIÀ.

4/5

VAIG A L'ESCOLA DE MÚSICA.
(A. Sentandreu Bó)

6

CONCERT MÚSICA FESTERA.
DE PIRATES, VOLTORS I CREADORS. (R. Estrada)

7

VIIè FESTIVAL BANDES JUVENILS GANDIA

8

DE BROADWAY A CASTELLÓ

9

AUDICIONS ESCOLA DE MÚSICA.
CONCERT DE LA JUVENIL A SEGOVIA I CIGALES

10

OBITUARI. J. BENETÓ (A. Romá).
R ARMENGOL. (F. Candel)

11

TROBADA ESCOLES MÚSICA. TROBADA DELS CASTELLÓ

12

PAS DE GRAU. CONCURS CARLET. ENTRADA NOUS MÚSICS

Tres concerts de la Banda Gran, tres de la Juvenil, la participació en actes civico-musicals, un article en clau d'humor (A. Sentandreu Bó), un altre reivindicatiu (R. Estrada), les audicions de l'escola de música, i un record afectuós per a dos persones que han faltat: J. Benetó Ferrús (A. Romá) i R. Armengol (F. Candel), són els arguments d'aquesta sisena Tarima que ara tens a les teves mans gràcies al patrocini de Cerámica Cobalto y Cobre, Clinica Odontológica Dra. Xelo Peris Moll, i Pa i Dolç Mª José.

Amb els valencians de la Ribera que portaren el conreu de l'arròs a les terres de l'Ebre, també arribà el verí de la música i de les bandes de música. Aquells valencians formaren les primeres bandes i sembraren l'afició per la música. Els més vells de la Societat Musical d'Amposta, encara conserven a la memòria aquells músics aficionats i l'entusiasme que transmetien per la música.

Entusiasme que a Amposta i rodalies continua ben viu. Una mostra en són els concerts "de Banda a Banda" que la Societat Musical "Lira Ampostina" organitza amb la Col·laboració de l'Ajuntament d'Amposta, La Generalitat de Catalunya, la Diputació de Tarragona i el Consell Comarcal del Montsià.

Enguany, dintre la cinquena temporada de concerts a l'Auditori-Teatre de la Societat amb la participació de les més afamades Bandes de tot arreu d' Espanya, invitaren la Lira Castellonera.

Per al concert d' aquell dissabte carnestolenc (25.02.06) el programa que va interpretar la Lira, constava d'una primera part amb la *Marxa del Rei Barbut* de Matilde Salvador, *Dia de pasqua a Catarroja* de J. Mª Izquierdo, *Siluetes* de Manuel Palau, i tancava la segona part del programa amb la suite *Hary Hanos* de Zoltán Kodály.

Músics i director, captivaren el públic assistent embarcant-lo per les descripcions de l'alegria grotesca de la peça de Matilde Salvador; per la tendresa, la ingenuïtat, l'enyor, de les melodies pasqüeres de J.M. Izquierdo; i pels dibuixos sonors dels perfils de les figures humanes de Manuel Palau. Fins arribar a la gran broma musical, de Z. Kodály, a una de les més aconseguïdes expressions del sentit de l'humor en la música, a la qual cosa va ajudar i no poc, la notable narració de Carlos Durà.

Fora de programa, i per agrair les mostres de reconeixement i els interminables aplaudiments del públic, la Banda va interpretar *l'Amparito Rocca*, tancant una boníssima interpretació que va estar al nivell de l'acollida i tracte que la Directiva de la Lira Ampostina va dispensar al llarg de tota l' estada als músics i directius de la Societat i resta d'acompanyants.

Postdata

A remarcar dos aspectes. Primer: el recolzament de les Institucions Públiques. Segon: l' edifici de la Societat Musical Lira Ampostina és un cine reformat que inclou: les aules de l'escola de música, les dependències administratives, una sala d'assatjos, un bar, un soterrani per a sala de ball i activitats diverses, ... i un auditori com cal. No hi ha res com eixir de la terra Bernat, i mirar, i vore.

COM SONA L'ESO

Benicàssim Maig 06

Setena edició de l'aplec musical que reuneix durant uns dies al professorat i alumnat de l'ESO de les Illes Balears, de Catalunya i del País Valencià, per tal de fer música, per conèixer i compartir els aprenentatges i les experiències sonores treballades durant el curs escolar.

enguany s'ha celebrat a Benicàssim els dies 10, 11 i 12 de Maig i congregant vora el miler d'alumnes de l'assignatura de música de vint-i-set Instituts d'Educació Secundària.

L'ànima i organitzadors d'aquesta experiència sonora han estat, entre altres, els músics i socis: Adolf i Raül Murillo,

Sandro Vert, Vicent Bravo, Josep Talens, Josep Alcover, Pep Francés i l'actual director de la Banda, Alexis Calvo.

El concert que tancava l'aplec va reunir una coral de 700 veus amb una banda de vora 300 músics, el grup Trobada del Severi Torres, i la col·laboració especial del grup de rock Obrint Pas, dirigits tots ells per la batuta d'Alexis Calvo.

Alumnat i professorat participant feren un treball excel·lent, molt important i molt ben valorat pels assistents al concert.

Set anys d'una aventura musical que si directament ultrapassa les parets de les aules, les vores de les partitures i arriba de ple als escolars, inversament rep la comprensió i el recolzament de les administracions educatives i dels mitjans de comunicació.

TROBADA D'ESCOLES EN VALENCIÀ

02.04.06

Com associació cívica i cultural, la Societat Musical, es va afegir als diversos actes de la Trobada, amb la resta d'Associacions, Institucions i Entitats de tota la Comarca, oferint una mostra de música, cant i ball.

En concret, participaren membres de la Banda Gran i de la Juvenil en el passacarrer que obria els actes del diumenge. El professorat i els alumnes de l'Escola de Música, aportaren el seu cant i ball a les actuacions que es desenvoluparen a l'escenari del Parc de l'Estació. Mentre que a l'entrada del parc, professorat i alumnat per cordes, i un grup de saxos, tragueren la seua música al carrer posant unes notes ben divertides i refrescants que el públic va agrair i animar durant tot el matí.

Fins que a les dos, als locals de la Societat, es féu per dinar una bona torrada de carn i embotit.

D.Talens

Era l'estiu de 2005, després de tants anys em vaig decidir a aprendre música, degue ser un cop de Sol al cap en el camp, ja que a hores d'ara encara em sembla estrany. Però així va ser com vaig començar, Pepe Poveda va ser el meu mestre, el qual va fer que la meua afició creixera.

Així què a finals de setembre em vaig matricular a la Societat Musical en el *Sol-feig per a Adults*, apte per a tots els públics. La meua sorpresa va ser que vaig continuar tenint el mateix mestre, i de la resta de la classe: què puc dir-vos? Que un servidor mateix forma la meitat i l'altra la meua companya Llúcia, la resta de gent que en un principi es van apuntar, van desertar, deixant-nos sols davant el perill del pentagrama.

Però vam començar, era octubre, la rodona, afegint-li un palet era la blanca; pintant-la, la negra; una bandereta la corxera; dos banderetes la semicorxera; tres la fusa i quatre la semifusa; més fàcil impossible.

Les cinc línies, el pentagrama, amb un "garabatet" la clau de sol, cada línia tenia el seu nom, mi, sol, si, re, fa; entremig els espais fa, la, do, mi. Bé, no estava mal!

Ara calia començar a llegir les notes al pentagrama, "con la Iglesia hemos topado". Les notes semblaven formigues, les veies en un lloc sota la línia, després estaven dalt, com he dit aquestes formiguetes no paraven de córrer. El nostre mestre amb la paciència infinita, deia que ens fixàrem bé, així que calia centrar-se correctament les ulleres i que els progressius treballaren.

Sembla, que amb l'arribada de l'hivern les formiguetes es van adormir i ja s'estaven quietes, podent llegir ja correctament les notes, o quasi, ja que ara calia entonar portant el compàs.

Del compàs, vos podria dir, qué els primers dies érem com un rellotge del segle XIX, igual avançàvem que retardàvem, i d'entonar no cal que diga res, tots ens

heu oït.

Agafarem "*El Progreso*", qui el va escriure va fer unes lliçons primeres per a l'aprenentatge magnífiques, però més avant alguna cosa li va passar què ha restat reflectida a les mateixes, ja què algunes estan fetes amb tota la mala idea de fotre l'alumne.

Pepe, el mestre insistia, que repetirem una i una altra vegada: quart pentagrama, segon compàs, en el Do. Era com si estigués en plenes maniobres de la mili rebent les ordres per ràdio codificades, que després de rebre el missatge ningú portava el llibret dels codis. Però amb paciència, més paciència, i molta més paciència, vam aconseguir, entonar les lliçons 8, 9, 10, 11, 12, descans, 13, més 13, encara més 13, 14, seguint en la 14, el mestre es perfeccionista i més 14, 15...

Ens va fer les classes molt entretingudes, combinades amb "organologia", teoria i flauta, la qual hem après a tocar. Un dia el nostre benvolgut mestre, ens va portar la partitura de la famosa "*Canción de Cuna*" de Brahms, vam entonar les notes a dos veus, ajudat pel nostre mestre auxiliar José Vicente Someño, ens va eixir prou bé, va ser una classe molt divertida.

Després ens la ensenyàrem a interpretar amb la flauta, les primeres dies d'haver-nos oït, algun xiquet en lloc de adormir-se s'havera acabat estressant. No es què ara s'adormira, però almenys pararia de plorar.

Vam continuar amb els diferents tipus de compàs, 12/8, 6/8; després de l'explicació prèvia, nosaltres tant Llúcia com un servidor mateix, vam insistir que volíem saber la raó matemàtica del per què s'arribava a la Unitat de Temps, i Unitat de Compàs. Poc després ja teníem al nostre mestre i al mestre auxiliar explicant-nos matemàtiques; però nosaltres també vam desenvolupar cadascú la nostra respectiva teoria; allò semblava un Congrés

Quàntic. La classe va acabar en un "Cisma matemàtic", quedant per al dia següent el fer un "Concili músic-matemàtic", per a reunir totes en una i que la música seguira el seu curs.

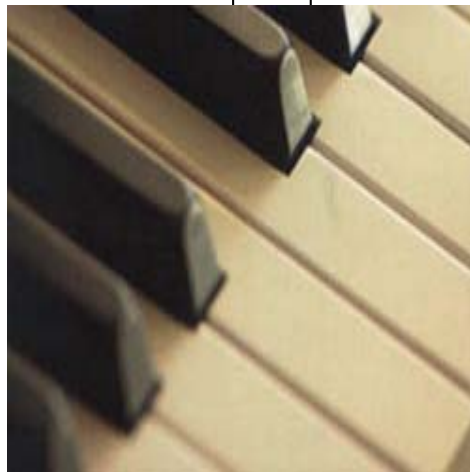
El dia 22 de desembre, vam quedar que donàriem la darrera classe abans de les vacances nadalenques. Pepe, el mestre ens va dir que arribaria una mica tard, i que mentre l'esperàvem repassarem. Nosaltres com a bons alumnes en el darrer dia, ens n'anàrem a pegar una volta. Quan va arribar Pepe encara no havíem tornat, vam tornar quan ja havia passat l'hora de la classe, com hem dit abans com a bons alumnes hem de mantenir les tradicions escolars.

Després, tots els alumnes hem d'anar a cantar nades per tot el poble, nosaltres com destacàven de la resta d'educands, no en el cantar, sinó en l'estatura, ens van dir que no cantàrem amb ells, però que anàrem amb la resta de la gent.

D'aquesta manera, entre estudis, entonacions, teories i demés, vam arribar a Nadal, quasi sense adonar-nos, vam estar aprenent i això fa que vulgues saber més, que t'agrade més la música, i que vulgues continuar, després de passar Reis, clar.

Em costava pujar les escales després de les vacances cap a la classe, evidentment en el meu cas no podien ser els quilos, serien "los años", pensava. Però no, era el no tenir "la satisfacció del deber cumplido", no portava tots els deures fets. I es que tots els mestres fan igual, els agrada fotre les vacances, aleshores calia trobar una excusa ràpidament, la veterania és un grau i els anys més graus encara. Va ser un èxit, però no vaig a contar-vos-la, secret d'alumne.

El dissabte 14 de gener, convidats per Amadeo rector de la Parròquia de St. Pe-

re a Xàtiva, anàrem a vore l'enregistrament d'un concert a l'esmentada església. Sols vam poder anar la meitat de la classe, va ser molt curiós presenciar com repetien una i altra vegada les escenes, i sobre tot el poder estar dins del camió, on la realitzadora coordinava les càmeres amb la regidora. Va ser una activitat extraescolar molt interessant, assabentant-nos que la gravació era per a la nova sèrie de programes "Música i Llocs" de Punt 2, que començarien a emetre's a partir del diumenge 29 de gener a les 9:30 del matí i aquest era el quart concert.

Va haver un dia en què el nostre professor va decidir juntar les dos classes, va ser una experiència molt curiosa, ja que la manera d'entendre l'aprenentatge és diferent. El final va ser cantar tots junt unes lliçons de solfeig. Aleshores com érem tants, férem el que fan els jugadors de futbol, és a dir de quant en quant algú/na de nosaltres deixava de cantar.

La següent classe va ser de *dictat musical*. Allò encara que el mestre deia que eren les notes musical, a mi em semblava el so captat d'alguna llunyana galàxia emés per alguns "Etes", és a dir no sabia per on agafar-ho. Tot el contrari que la meva companya. M'hauré de comprar un aparell per als oïts? El mestre diu que de moment no, primer cal insistir i practicar.

Vam tenir una setmana de descans, almenys en teoria, per allò dels deures. I es que Pepe amb a altres de la Banda anava a tocar a les festes de Sax, en la "Comparsa Garibaldins", és a dir, aquells aventurers de l'època del romanticisme al segle XIX seguidors de Garibaldi que aconseguiren la unificació italiana i que tots coneixien com als "camises roges".

Doncs bé, els curs continua i l'article continuarà, ja vos contaré com acaba tot, mentrestant me'n vaig a estudiar i repassar que dins d'una estona tenim classe....

Patrocinat per La Caixa.
Col·laboració: M.I. Ajuntament.
Organitzat per la Societat Musical.

La Societat Musical ha volgut dedicar-lo a reconèixer i valorar la tasca que les associacions recreatives, culturals i cíviques fan pel veïnat, per la ciutadania. En concret es va lliurar un detall recordatori a la Presidència de l'Associació Festera de Moros i Cristians i a la Junta Local Fallera, per la seua tasca civico-musical, en representació de totes les associacions cíviques del poble.

El programa, com no podia ser d'altra manera, es nodria de la música de les marxes mores i cristianes i de pasdoble: de la música de la festa, de la festa al carrer que per a l'ocasió es vestia de gala per ser interpretada amb la necessària delicadesa que l'escenari requeria; es a dir, mostrar que la música de carrer pot ocupar de manera digníssima els faristols de les sales de concert. Què, de la mateixa manera que ompli i pot fer festa al carrer pot cobrir les exigències d'un concert, mostrant-nos una faceta més polida i acurada de la música de festa al carrer, que un públic entusiasmada va saber animar i valorar constantment en tot el concert. A destacar la presència entre les tres-centes persones assistents, de dos veterans músics de banda i autors de quatre de les peces interpretades: En Francisco Tàrrega i En Faustino Candel i Mena.

A més a més, també estava present **Mª Dolores Pausa** i Candel a qui està dedicat el pasdoble de Faustino que va obrir el concert. La Banda va continuar amb **Amparito Roca** (J. Teixidor), **Pepita Greus** (P. Pérez Chulvi), **Als cristians** (J. Mª Valls), **Al-Azraq** (R. Casasempere), **El Redondel** (F. Tàrrega), **Agüero** (J. Franco), **Gallito** (S. Lope). La segona part es va obrir amb **L'entrà de la murta** (S. Giner), i va continuar amb **Els Beduins** (F. Candel), **Almahà Ben-Jové** (F. Tàrrega), **El fallero** (J. Serrano), **L'Embaixador** (A. Blanquer), **El Barranc del Cint** (R. Mullor), i va concloure amb **València** de (J. Padilla).

Llevat d'alguna ventolera impetuosa, i alguns passatges on algunes cordes s'imaginaren estar al carrer, el concert va aconseguir el que pretenia Alexis: va mostrar i ens va fer assaborir d'una altra manera més exquisida i refinada d'oïr la música festera.

Per altra banda, fent honor al concert dels socis, aquests, amb la resta d'assistents també van ser protagonistes, aplaudint i animant en tot el concert, i arrossegant en algunes fases de la interpretació els músics i Direc-

DE PIRATES, VOLTORS

Rafa Estrada

Escriu de la pirateria, em van dir!. I la paraula ja diu d'on ve: de pirata. Qui eren els pirates?. Tothom ho sap: qui saqueja els altres mar enllà,... i a terra endins, com veiem ara. Furtar, aprofitar-se del treball d'uns altres, estar a la caiguda del pàmpol... els fotuts, els de sempre: qui pensa, qui treballa, qui sua; és a dir, el proletariat artístic. La burgesia, no: les multinacionals del que s'anomena globalització, qui controla el mercat. I quines són les solucions?. Crear mecanismes independents d'autogestió pel que fa al control del producte: producció, distribució, etc.. permetent que els creadors treballen amb uns mínims de qualitat i control de tot el procés... i intentar abaratir el producte, deixant fora de la gestió principal els voltors i els paràsits. Un bon preu per a un CD podria ser de 6 a 9 euros ¿no?.

En el cas que hi hagués productors, managers... que sempre han existit –recordem els antics mecenes– s'emportarien percentatges normals, coherents.

Com veieu, amb una millor autogestió i la creació de canals de difusió de l'obra: una xarxa amb un mínim d'actuacions per tal de donar a conèixer els artistes i allò que van fent aconseguiríem fer fora a la majoria dels voltors.

Vivim en un món globalitzat on cadascú s'ho fa com pot i els pirates van fent camí... i a pagar-ho els de sempre, els del carrer. I això, passa en altres àmbits de la vida: prostitució, droga, immigració,...

Jo tant sols demane respecte pel creador, per l'artista... la resta a qui corresponga.

Per a finalitzar us aconselle unes músiques i uns músics que estic escoltant:

Els darrers treballs –i no ho dic per deformació professional o semi...- de van Morrison, Leonard Cohen i Neil Young, sempre interessants. També alguns de jazz: els darrers de Terence Blanchard i Dave Douglas o qualsevol de Miles Davis, Keith Jarrett, Jaco Pastorius, sempre imprescindibles.

Dels nostres, i en pla nostàgic, el Pep Laguarda, Bustamante i "Cambres", "Per al meu amic" del Serrat o l' "I si canto trist" de Llach... per a mi el millor d'ell. De clàssica, el Rèquiem de Morat, la 2ª de Brahms o la Fantàstica de Berlioz, entre d'altres... i més, més. Sempre

VII FESTIVAL DE BANDES JUVENILS. GANDIA

Gandia 24.06.06. Casa de Cultura.

Compartint l'escenari, al jardí de la Casa de Cultura "Marques González de Quirós", amb la Banda Juvenil de Bocairent dirigida per J.F. Bay Pons, i la Juvenil de la Unió Musical San Francesc de Borja de Gandia dirigida per R. Ortiz Rivas, la nostra Juvenil dirigida per Raül Seguí, va obrir el VII Festival de Bandes Juvenils amb les següents peces: **Ballant amb els llops** de *J. Barry*, **Abba Gold** de *R. Sebringts* i **Pirates del Carib** de *K. Badelt*, i fora de programa va oferir de la **Suite de Jazz**, **el Vals nº 2** de *Xostakòvitx*.

Possiblement el millor concert que la Juvenil ha fet amb Raül. Clara sonoritat, sentit del ritme i la melodia, amb força, contundència, i suavitat equilibrades, sonant de manera compacta i conjuntada, amb convicció.

Els esforços i la paciència de Raül i dels músics de la Juvenil es veuen recompensats i posen de manifest què hi ha futur, un futur il·lusionant, del qual ni pares ni mares han de deslligar-se durant aquest període bàsic de formació bandística inicial.

Patrocini: M.I. Ajuntament.
Organització: Societat Musical

Optimitzant uns recursos escassos i casolans, els concerts d'Alexis ens sorprenen agradablement cada vegada més. Són concerts que es deixen escoltar i vore, invitant als assistents a partici-

par de l'encís d'un espectacle on dialoguen integradament diverses formes artístiques, on la música és el fil conductor, l'eix vertebrador que dóna sentit al ball, a

les imatges i a

la il·luminació. Han estat ja, dos anys on s'ha interpretat música de diverses procedències, concepcions i estils, que inevitablement ha millorat la qualitat interpretativa de la banda al mateix temps que va obrint en el públic nous horitzons sonors, amb unes presentacions que han estat valuosíssimes per aconseguir-ho. Bastint un estil, una personalitat singular de fer i oferir els concerts. El resultat es evident: a més de fer música, s'han millorat i eixamplat els registres dels músics de la banda i de retruc, els marges estètics i cronològics dels aficionats a la música que assisteixen als concerts.

Al de Broadway a Castelló, al voltant de set-centes persones de totes les edats, omplien el Mercat, el millor auditori cobert que tenim. Des dels més menuts d'uns deu anys fins als de vuitanta, s'endinsaren en les propostes escènico-musicals d' A. Lloyd Weber amb *El Fantasma de l'òpera* i *Cats*, de J. Kander amb *Cabaret* i *New York, New York*, de L. Bernstein amb *West Side Story*, i amb el recull de Queen *Queen in concert*.

La interpretació de la banda va dialogar amb el setè art, el cine i amb la coreografia. Per al *Fantasma de l'òpera*, Vicent Bravo va enllestir un excel·lent resum d'una versió muda. La peça de L. Berstein i *Queen in concert*, es recolzaren amb imatges de la pel·lícula i fotos de les actuacions de Freddie Mercury que V. J. Climent i A. Murillo controlaren. En la resta de peces, el protagonista fou el ball. Per a *Cats*, amb el grup dirigit per d'Amparo Noguera: Javi Martí, Paula Martínez, Ainhoa Sanz i Arabela López. En les peces de J. Kander, *Cabaret* i *New York, New York*, la coreografia la feu Eli Sanchis amb Carmela Carpi, Marisa Arias, Lucía Arias, Ana Gascó i Mireia Prats.

Imatges, ballarines i músics captivaren, amb el seu saber fer, tot el públic assistent produint eixos moments màgics on interpres i espectadors connecten i fruïxen.

Que algunes notes se'n fugiren, com alguns acords es descompassaren, i alguns moviments es retardaren o s'avançaren, o que els temps d'algunes imatges es desajustaren, no

lleva ni un gram al mèrit, de l'espectacle total que oferiren músics i ballarines sota la sorprenent batuta d'Alexis, que poc a poc, i de manera singular va fent un estil propi, equilibrat i coherent entre les possibilitats i virtuts dels músics de la banda i la necessària connexió amb els socis i el públic, que al capdavall és per a qui es proposen els concerts, si hom vol fer aficionats a la música, músics i música. Sembla, per tant, que la dreuera és encertada.

El pati interior del Col·legi Santo Domingo fou l'escenari on els educands i professorat de l'escola de Música de la Societat desenvoluparen les actuacions davant les dues-centes persones que hi assistiren per animar i acompanyar els primers inicis musicals dels joves promeses de músics.

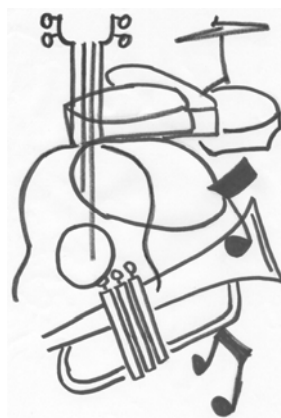
Dilluns 26 actuaren els alumnes de "cantar i ballar", cor, violins (Prof. Joan Furió) i xelos (Prof. Aroha Pacheco), trompes (Prof. Rafa Sanz), trompetes (Prof. Salva Llobart), trombons (Prof. Juanjo Guarner), i els bombardins (Prof. Julián Sanjuan).

Dimarts, , continuaren els educands d'iniciació (Prof. David Catalan), els oboès (Prof. Carla Sanchis), les flautes (Prof. Salva López), els clarinets (Prof. J.V. Someño i Ricardo Calatayud), els saxos (Pepe Poveda), els de piano (Prof. Raquel Benavent) i tancaren les audicions, els de percussió (Prof. Carlos Alvarez).

Després es féu un sopar de fi de curs als locals locals de la Societat amb una assistència molt nombrosa de pares i mares dels educands, educands i professorat.

Destacar tots i cadascun dels xiquets i xiquetes que actuaren seria reproduir un llistat d'un centenar de noms. Per tant, recorrerem a les cordes per destacar els de xelo, violí i piano per la novetat i per la necessitat de que qualle i es mantinga. La originalitat de la percussió. L'estabilitat, continuïtat i sentit de grup dels trombons. La quantitat de clarinets. La il·lusió dels alumnes d' iniciació, cant, ball i cor. La superació dels oboès. L'avanç de trompes, trompetes, saxos i flautes. I la valentia dels bombardins.

Audicions com aquestes que han mostrat, i així cal ressaltar-ho, l'esforç del claustre del professorat de l'escola i el recolzament dels pares i mares. Per acabar, donar les gràcies per les facilitats i atencions rebudes del Col·legi Santo Domingo.

**Santuari Virgen de la Fuencisla. Segòvia. 30.06.06.
Plaça de Cigales (Valladolid). 01.07. 06**

**CONCERT
BANDA JUVENIL
A SEGOVIA
I CIGALES**

Compensar el rigor i la dedicació necessaris als assatjos i als concerts, amb els moments de lliure convivència divertida entre els músics de la Juvenil, sembla que és una manera, gens novedosa, però convenient per facilitar un bon clima de convivència i treball entre els components de la Juvenil.

Per tant, s'aprofitaren els concerts previstos a Segòvia i Cigales, per fer com un viatge fi de curs, on els músics tocaren i disposaren d'uns dies per passar-s'ho bé d'excursió.

I s'ho passaren tan bé com tocaren en els dos concerts, deixant dos mostres ben eloqüents de la qualitat interpretativa que van aconseguint.

Raül, va presentar a la Juvenil amb el mateix programa al Santuari de la Fuencisla (Segòvia) i a la Plaça Major de Cigales. En concret dirigí la interpretació del **Vals nº 2, de la Suinte de Jazz** de Xostakovic, **Hobbits, de la Simf nº 1 del Senyor dels Anells** de J. De Meij, **Virginia** de J. de Hann, **Ballant amb els llops** de J. Barry, **Abba Gold** de R. Sebrets, **Pirates del Carib** de K. Badelt.

OBITUARI IN MEMORIAM

JOSÉ BENETÓ FERRÚS

Amadeo Romà

El 6 de julio de 2006, jueves, falleció José Benetó Ferrús. Fue un hombre sensato, inteligente y pillito en el buen sentido de la palabra; pues todo lo, puso al servicio de su pueblo. Fue siempre "un hombre de la Musical". Poco antes de ser nombrado alcalde, coincidí con él en una comisión para el homenaje a Federico Soro Franco. Cuando tomó posesión de la alcaldía, puso todo su empeño en apoyar a la música. No es ello muy normal, por cierto.

Fue presidente de la Caja del Músico muchos años, y siempre amigo de los directores de la Banda. En cierta ocasión un adversario le criticó su extraordinaria afición a la Sociedad Musical, y su apoyo personal al presidente (a la sazón Francisco Sánchez); y Benetó contestó: "Siempre he sido partidario de la música, u a mi yerno le ayudo solamente con algún buen consejo".

Ayudó al hermanamiento con el pueblo de Albalat dels Sorells, por razón de la música.

RICARDO ARMENGOL

Faustino Candel

Era uns anys major que jo. Ja era un home net quan jo començava a anar a la música. Tocava el fagot, que aleshores no es coneixia pels pobles on anàvem a tocar, ni el tenien en les bandes, llevat de les grans com la de Llíria o altres. Recorde que venien a demanar-nos partitures de fagot quan muntaven alguna obra que ho requeria.

Ricardo era professor de fagot. Allò que sabia, ho ensenyava tot de molt bona gana, amb molt bones maneres i afecte ho transmetia a tots els que li demanaven ajuda, consell o lliçons. Tenia molts alumnes. Entre els quals cal destacar a N'Eduardo Cifre.

Era un home incansable. Sempre disposat a parlar, gestionar i presentar-se on fora menester, davant de qui fora per qualsevol assumpte de la societat, de la banda, de la música, dels músics, de la coral de jubilats... Sempre el feia costat, sempre el tenies per recolzar-te.

Una persona agradable. Un gran senyor. Un bon músic. Una bona persona, un bon professor i un bon company. Un gran aficionat a la música. Va ser una d'eixes persones que engrandeixen i prestigien la banda, la societat i el poble.

TROBADA DELS CASTELLÓ

Castelló de Rugat 10,11.06.06

El cap de setmana 10 i 11 de Maig, es celebrà a la comarca de la Vall d'Albaida, a Castelló de Rugat, el quartencontre dels pobles amb el topònim de Castelló. Als peus del Benicadell, es desenvoluparen els actes cívics, socials, lúdics, esportius i musicals que els: Castelló de la Plana, d'Empúries, de Farfanya, de la Ribera, de Rugat, Castellonroi i Castellonet de la Conquesta prepararen.

Un nombrós pilot de ciclistes, una colla de pilotaris, una representació de la comparsa Roders, un bon grapat de músics de la Societat Musical, entre altres, s'afegiren als actes.

En concret, els músics de la Societat Musical acompanyaren a la filada de Cristians de Castelló de Rugat i als nostres Roders en la desfilada amb la Banda de Castelló de Rugat que acompanyava pel seu torn a les filades mores.

I TROBADA ESCOLES MÚSICA IV FESTIVAL GRUPS INSTRUMENTALS

La Pobla Llarga. 21.05.06

Dintre les activitats comarcals de la Federació de Societats Musicals i amb l'organització de la Unió Musical i l'Ajuntament de la Pobla Llarga, es realitzaren el diumenge 21 de Maig la primera Trobada d'Escoles Musicals i el quart festival de grups instrumentals de la Ribera Alta.

Un bon grapat de músics de la Banda Juvenil, participaren en l'acte musical de cloenda, per reforçar la Juvenil de La Pobla Llarga interpretant: "*Mozartina*", i l' "*Himne de l'Alegria*" sota la direcció de Carlos Perales.

Abans havien actuat els grups instrumentals. La Societat estagué representada pel grup de metalls format per: Salvador Lombart i Rafa Grau (trompeta), Teresa Reig (trompa), Antonio Aviñó (tuba), i Josep Oliver (trombó), ... que interpretaren *Laura* (Llach), *la Misión* (E. Morricone), *Ros Roy* (J. de Hann), *Obladí obladá*, (Beatles), ... I tancaren aquesta bona actuació amb l' *Amparito Roca*.

Tots els alumnes de l'Escola de Música que s'ha presentat a les proves de Pas de Grau en els conservatoris de Carcaixent i Carlet han aprovat. Són els següents:

Bombardí: Andreu Diez Reig

Clarinet: Alba San Mateo Sala i Inmaculada Uberos Carrasco

Flauta: Sara Francés Mateu

Trombó: Salvador Sanchis Crespo

Trompes: Martí Pons Benavent i Joan Samblancat Martínez

100 % aprovats.

Aquests músics que fins ara, tocaven en la Banda Juvenil, a partir d'aquest estiu, a més, formaran part de la plantilla de la Banda Gran.

El Professorat i la Junta Directiva de la Societat Musical els felicitem i els animen en els seus futurs estudis de Grau Mitjà.

El passat 6 de juliol va tenir lloc al Conservatori de Carlet el IV Concurs de Música de Cambra "Fundació Caixa Carlet".

Al concurs participaren 19 grups de diferents varietats instrumentals de vent, corda i percussió formats per alumnes que estudien en l'esmentat conservatori de Carlet.. Els grups demostraren una gran qualitat interpretativa i compenetració entre els seus components. Entre els participants hi hagueren 10 músics de la nostra Lira Castellonera que estan estudiant de 3r a 6é de Grau mitjà.

Entre els premiats podem assenyalar el grup de corda on participava l'oboè Martín Carrascosa que obtingué el 3r premi; el grup de saxos del que formava part Guillem Reig que van tenir el 4t premi i el grup de clarinets en el que tocava Nuria del Cerro que van quedar en 5é lloc. També cal destacar l'accèsit del 5é premi que va obtindre el quartet de saxos format pels músics castelloners David Catalán, Guillem Reig, Carlos Martorell i Andreu Puertos.

Des de LA TARIMA volem felicitar a tots els concursants de la nostra Societat que participaren en el concurs independentment de que tingueren o no premi i animar-los en els seus estudis i iniciatives musicals.

L'entrada dels nous músics es farà en 2 actes diferents. En el concert de la Banda Juvenil entraran els nous músics de la Banda Juvenil i el dia del dinar de Santa Cecília entraran els músics de la Banda Gran. En aquests actes es fa "**l'entrada oficial**" i seran tots aquells músics que han entrat al llarg d'aquest any a la respectiva Banda.

ENTRADA A LA BANDA JUVENIL

Flautes: Irene Garcia Garrido i Gabriel Reig Valiente. **Oboés:** Clara Gregori Gregori i Raquel Penalva. **Clarinet:** Andrea Vidal Santamaria. **Saxos alts:** Adrià Martorell Cano. **Saxos tenors:** Vicente Beltrán Gonzalez, Joan Vela Galbis. **Trombons:** Andreu Rodriguez Martorell. **Trompetes:** Guillem Rodriguez Calatayud. **Percussió:** Jonatan Francés Talón, Carles Martorell López

ENTRADA A LA BANDA GRAN

Bombardí: Andreu Diez Reig. **Clarinet:** Alba San Mateo Sala. **Flauta:** Sara Francés Mateu. **Trombona:** Edu Codina Bernabeu, Joan Cuisinier Monfort i Salvador Sanchis Crespo. **Trompes:** Martí Pons Benavent i Joan Samblancat Martínez